

GİZLİ AŞK

BİR İKTİSAT KÜLTÜRÜ
VE
AŞK ROMANI

ATILLA YAYLA

Liman
Kitapları

Atilla Yayla
Gizli Aşk
Bir İktisat Kültürü ve Aşk Romanı

ISBN: 978-975-251-024-1

Liman Kitapları® / 23
1. Baskı: Eylül 2017

© *Liman Kitapları, 2017*

Tüm hakları saklıdır. Tamamı veya herhangi bir parçası, hiçbir şekilde fotokopiyle veya başka yöntemlerle çoğaltılamaz ve dağıtılamaz. Yayınevimiz, bunu yapanlar ve buna teşebbüs edenler hakkında kanuni takibat yaptırma hakkına sahiptir.

Yayın Editörü: Hasan Yücel Başdemir
Tashih: Özlem Çağlar Yılmaz
Kapak İkonu: Asude Zeynep Yılmaz
Kapak Tasarımı: Mesut Koçak
Sayfa Düzeni: Esra Baldede
Baskı: Tarcan Matbaası

Liman Kitapları®

Adres: GMK Bulvarı No: 108/16, 06570 Maltepe, Ankara
Telefon: (312) 230 87 03 | Faks: (312) 230 80 03
E-mail: info@liberte.com.tr | Web: www.liberte.com.tr

Liman Kitapları® Liberte Yayın Grubu'nun tescilli bir markasıdır.

ATILLA YAYLA

Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi'nden lisans (1980), yüksek lisans (1982) ve doktora derecelerini (1986) alıp Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi, Hacettepe Üniversitesi, Gazi Üniversitesi, Plato Meslek Yüksekokulu, İstanbul Ticaret Üniversitesi ve Haliç Üniversitesi'nde öğretim üyeliği yapmıştır (1986-2016). Profesör Yayla hâlen İstanbul Medipol Üniversitesi'nde öğretim üyesidir.

Türk Siyasi İlimler Derneği, Center for the New Europe ve Mont Pelerin Cemiyeti'nin üyesi bulunan Yayla, Türkiye'de Liberal Düşünce Topluluğu'nun kuruluşuna öncülük etmiş ve uzun süre Yönetim Kurulu Başkanlığı'nı yürütmüştür. Bununla birlikte, Liberal Düşünce dergisine ve Liberte Yayınları'na editörlük yapmıştır. Ayrıca Yayla, Yorktown Internet University'de ve Büyük Britanya ile Amerika Birleşik Devletleri'nde farklı üniversitelerde misafir öğretim üyesi olarak bulunmuştur.

Atilla Yayla *Hürfikirler* ve *Serbestiyet* sitelerinde günlük yazılar yazmaktadır.

Liberalizm, Özgürlük Yolu, Siyasî Düşünce Sözlüğü, Siyaset Bilimi, İktisat ve Hayat yayınlanmış kitaplarından bazılarıdır.

İÇİNDEKİLER

I	HALIÇ'IN BÜYÜSÜ	11
II	EKONOMİ HER ŞEY DEĞİLDİR	23
III	ZIT KUTUPLAR BİRBİRİNİ ÇEKER Mİ İTER Mİ?	47
IV	SINIFLARDAKİ KRALLAR VE KRALIÇELER	57
V	O GÜN BUGÜN MÜDÜR?	96
VI	AŞK HİS MİDİR BİR DÜŞÜNCE Mİ?	106
VII	BUZLAR ERİYİNCE	134
VIII	GÖRÜNMEZ EL İŞBAŞINDA	149
IX	AŞK İDEOLOJİYİ DÖVER Mİ?	173
X	BENCİL ÖĞRENCİLER SINIFI	200
XI	HAYAT DAİMA SÜRPRİZLERE GEBE MİDİR?	233

*Gizli aşkların
bilinmeyen kahramanlarına ve kurbanlarına...*

HALIÇ'İN BÜYÜSÜ

HAVA, KURU VE SOĞUKTU. BULUTLARIN griliği gittikçe koyulaşmaktaydı. Yaşını kimsenin bilmediği bir deyişle, hava tam “kar havası”ydı. Kar her an bastırabilirdi. Hava raporları da akşam saatlerinde yoğun kar yağışı olacağından bahsetmekteydi. İnternet haber siteleri her zamanki abartılı tavırlarıyla, “meteoroloji İstanbulluları ikaz etti” haberleri geçmekteydi.

Ahmet bu haberlerin gerçekleşmesini biraz endişeyle, biraz da umutla bekliyordu. Günlerdir şöyle farkına varılacak, hayatı gerçekten etkileyecek bir kar yağışı olmamıştı. Eskiler “kar rahmettir” derdi. Kar hem tarım üretimi için hem de kullanım suyu için can damarıydı. Tam

bunları düşünürken aklına haber bültenlerinde kullanılan dil takıldı: “Hayatı olumsuz etkileyen...” “Ne kadar zorlama bir dil”, dedi kendi kendisine. “‘Hayatı zorlaştıran’ demek varken, niçin konuşmayı ve anlaşmayı zorlaştıran bir dil kullanılıyor? Bu yabancı dilleri taklit etmenin veya yabancı dillerden etkilenmenin sonucu olsa gerek.”

Eminönü’ne gitmek için binmesi gereken 90 numaralı İETT otobüsü Ayvansaray Durağına varmakta yine gecikmişti. Gündüzleri ve havanın ılıman olduğu zamanlarda böyle gecikmeler çok dert edilmeye değmezdi ama hava hızla kararırken ve soğuk iyice bastırırken geciken otobüsleri beklemek neredeyse küçük bir travmaya dönüşmekteydi. Poyraz Haliç kıyılarını adeta hafif bir ıslık çalarak yalayıp geçiyor, dokunduğu her yerde soğuğu artırıyordu. Ahmet omuzlarını kaldırdı, tüm üşüyen canlıların yaptığı gibi, ısı tasarrufu için, biraz daha büzüldü. Boynu paltosunun içine iyice gömüldü. Şapkasının kulaklarını örtüp örtmediğini kontrol etti. Kulaklıklarını boş olan sol eliyle aşağı doğru çekti. Çantasını sağ koltuğunun altına aldı. Parmaklarını birbirine geçirerek eldivenlerini ellerine iyice yerleştirdi.

Otobüsün gecikmesi Karaköy’de tramvaya, Kabataş’ta tekrar otobüse biniş ve eve varış saati ni geciktiriyordu. Eve ne kadar erken ve ne kadar az enerji harcamış olarak varırsa, akşam ve gecenin erken saatlerinde çalışma imkânı ve şansı o derece artıyordu. Soğuk hava da enerjisine ortak olduğu için, soğukta daha fazla kalmak daha fazla enerji harcamasına sebep oluyordu. “Enerji”, dedi kendi kendisine, “Enerji her şey değilse de çok şey. Belki de her şey.”

Tam o anda otobüs durağa vardı. Şansına, binış kapısı onun hizasına denk gelecek şekilde durdu. Basamağa adımını attı. İndirimli otobüs kartını makinaya okuttu. Otobüsün koridorunda ileri doğru ilk adımlarını atarken hızlı bakışlarla boş koltuk olup olmadığını kontrol etti. Otobüse bu duraktan bindiğinde nadiren boş koltuğa tesadüf etmekteydi. Bu sefer şanslıydı. Arka tarafta bir tane vardı. Arkasından hışımla gelmekte olan öğrencilerin önüne geçmesine müsaade etmeyecek şekilde yürüdü, koridor tarafındaki boş koltuğa oturdu. Çantasını kucığına yerleştirdi, sağına soluna bir bakındı ve sonra gözlerini kapadı. Yolları artık ezberlemişti. Gözleri kapalı olmasına rağmen otobüsün manevralarından nerede olduklarını anlayabiliyor-

du. Kamu nakil araçlarıyla seyahat ederken bu şekilde gözlerini kapatmak ona iyi gelmekteydi. Hem gözlerini dinlendirmesini sağlamakta hem de düşünceye dalmasını ve işlerini planlamasını kolaylaştırmaktaydı.

Birkaç yıldır akademisyen olarak çalışmaktaydı. Akademisyenlikten çok memnundu. Dünyaya tekrar gelse yine öğretim üyesi olurdu. Mesleğinin özgül zorlukları ve önünde daha yürümesi gereken uzunca bir yol olması gözünü korkutmuyordu. Üniversite hocalığının birçok hoş tarafı vardı. Elbette zorluklar ve sıkıntılar da mevcuttu. Ama o işinin zorluklarından çok avantajlarına yoğunlaşıyor ve iyi bir öğretim üyesi olmaya çalışıyordu. İş hayatındaki en iyi şeylerden biri, devamlı yeni insanlarla tanışma imkânına sahip olmasıydı. Aslında her dört yılda bir elinden, önünden, eskilerin deyişiyle rahle-i tedrisinden bir nesil geçiyordu. Yaşlı, kıdemli hocalardan duymuştu ki, hocalığın en iyi taraflarından biri eski öğrencilerinin insanın karşısına pat diye çıkıvermesidir. Otobüs durağında, bankada, devlet dairesinde... bunun sınırı yoktu. Henüz o kadar kıdemli bir hoca olmamasına rağmen kendisi de bunun örnekleriyle zaman zaman karşılaşmaktaydı. Daha birkaç gün önce elektrik, su

ve doğal gaz faturalarını otomatik ödemeye bağlamak için gittiği Vakıfbank şubesinde konturda görevli hanım kendisini “hoş geldiniz hocam” diye karşılamış ve işlerini süratle halletmişti. Üniversite hocalığının başka bir cazibesi insanın yaşlansa da nesil farklılığı içine düşmemesiydi. Zira işin niteliği gereği hep aynı yaş kuşağıyla muhatap olmak söz konusuydu. Bu sayede yeni nesillerin düşünme ve davranma biçimlerinden, zevklerinden ve tercihlerinden daima haberdar olmak mümkün olmaktaydı. Ayrıca bu, insanın kendisini daima yaşlılarından bir ölçüde daha genç hissetmesine de yol açmaktaydı.

Okuması gereken makaleleri kafasında planlaya planlaya eve vardığında okuldan ayrılmasının üzerinden tam bir saat geçmişti. Kendisini fazla yorgun hissetmiyordu. Bedeni kadar kafası da dinçti. O akşam vakit kaybetmemek için televizyonu açmamaya, haber dinlememeye ve yemek pişirmek için mutfığa girmemeye karar verdi. Sipariş ettiği Akdeniz pizzasının gelmesini beklerken çalışma masasını biraz derleyip topladı. Okuyacağı üç makaleyi kitaplıktan indirdi, adeta okşarcasına çalışma masasına yerleştirdi. Yeni kitap ve makaleler okumak ona adeta vahşi bir haz veriyordu. Siparişi umduğundan daha hız-

lı geldi. Karnını doyurdu. Ocağa çayını koydu. Banyoya geçip hızla ılık bir duş aldı. Sabah çok erken kalkmak zorunda değildi. Verimli bir çalışma gecesi geçirmeye artık hazırdı.

* * *

Ankara'da geçen lisans yıllarında ve kısa süren iş hayatında otobüs yolculuklarını hiç sevememişti. Otobüsle okula ve sonra işe gidiş gelişler onu hep yormuştu. Bunun bir sebebi iki şehirdeki otobüsler arasındaki kalite farkıydı. Bir diğeri ise otobüslerdeki insanların havası. Ankara'da insanların ne kadar asık suratlı olduğunu bu otobüs yolculuklarında keşfetmişti. İstanbul'da durum tersineydi. Toplu ulaşım araçları daha kaliteli ve ulaşım ağı daha etkindi. Güler yüzlü insanlarla karşılaşma ihtimali de daha fazlaydı. İkinci el bir arabası olmasına rağmen indirimli kartını kullanarak kamu ulaşım araçlarıyla seyahat ediyordu. Bu, ekonomik tasarruf yapması yanında hem park derdinden uzak kalmasını sağlıyor, hem de yorulmasını ve lüzumsuz gerginlikler yaşamamasını önlüyordu. Otobüs, tramvay, vapur ve metro ile gideceği yerlere ulaşmak

ona insanları gözlemleme, kalabalıklar içinde kaybolma, insanların hayat şartlarını daha iyi anlama, sıradan bir insan olmanın rahatlığından ve avantajlarından yararlanma imkânı veriyordu.

Üniversiteye gitmek için Kabataş'tan tramvaya bindiğinde “Acaba benim gibi düşünen ve yapan insanların sayısı çok mu” diye sordu kendi kendisine. Herkesin böyle yapması imkânsız diye cevapladı sorusunu içinden. “Yoksa her gün caddelerde, sokaklarda milyonlarca özel aracın hareket hâlinde olmasını nasıl açıklayabiliriz?” “Ama” dedi, yine içinden, “bazıları da benim gibi düşünüyor, mecburiyetten değil öyle tercih ettiği için otomobilden uzak duruyor olmalı.” Aslında o ortalama İstanbulludan biraz değil epeyce şanslıydı. Beşiktaş Yıldız'daki eviyle Haliç kıyısındaki İstanbul Ayvansaray Üniversitesi arasındaki mesafe nispeten kısa, trafik yine nispeten azdı. Okula giderken önce Boğaz, sonra Haliç kıyılarında yol alıyordu. Araç kullanırken olduğundan farklı olarak gözleri serbest kaldığı için sahillerin mavi ve yeşil güzelliklerini doyasıya görebiliyordu. Metrobüste tıkiş tıkiş seyahat edenler, otobüslerin nasıl döndüğüne akıl erdirilemeyen dar ve tehlikeli sokaklarda hoyrat şoförlerin ani manevralarıyla sağa sola savrula-

Özgürlüğün Kitaplığı İnternette...

www.liberte.com.tr

